

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **P. K.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2019, č.j. 1758/2019-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2019, č.j. 1758/2019-160-SPR/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 18. 7. 2019, č.j. 1457240/2019, sp.zn. S-MHMP 498684/2019 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 2. 2019 byl potvrzen, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobce v podané žalobě v prvním žalobním bodu namítal nerespektování odvolacích důvodů. Žalovaný dle jeho názoru totiž ignoroval předložené důkazní prostředky, zejména rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č.j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014, č.j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č.j. MSK 121761/2014, kdy uvedený správní orgán rozhodoval ve věci shodné jako je žalobcova a z

nichž vyplývá ustálená rozhodovací praxe odvolacího orgánu při posuzování kvality a způsobilosti podkladů pro provedení záznamů bodů. Žalobce v této souvislosti namítl porušení jeho legitimního očekávání. Žalobce si je vědom, že jde o jediný konkrétní správní orgán, ale v případě krajských úřadů, kterých je v ČR pouze třináct, by dle žalobce měla rovněž existovat ustálená, alespoň obdobná praxe při posuzování shodných a obdobných věcí. Dle žalobce není přiléhavé, aby totožný správní orgán, pouze v jiné místní příslušnosti, rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem, která je narušována pouze na základě místní příslušnosti správního orgánu. Shora uvedené pak dle žalobce potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 7. 2019, č.j. 1 As 353/2018-52.

- [3] Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Uvedl, že jediné důkazy, které žalovaný posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, a to tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 vyplývá, že tato nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, na rozdíl od rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Žalobce dále uvedl, že argument, že svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je naprosto nesprávný, jelikož není možné, aby žalobce odpovídal za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem, a není možné po něm vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
- [4] Dále žalobce namítal, že podklad není způsobilý zejména v následujících případech: i) pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“; ii) v případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“ z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, tj. aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikace; iv) údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno.
- [5] Ke konkrétním výtkám u jednotlivých pokutových bloků žalobce k rozhodnutí ve věci přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 8) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ze dne 11. 2. 2019, č.j. MHMP 291083/2019/Šil, uvedl, že z rozhodnutí jsou zjevné nedostatky v jednotlivých požadovaných náležitostech, z nichž každá jednotlivě a všechny ve svém souhrnu způsobují nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Není patrné, jaké povinnosti

stanovené příslušnou právní normou měl žalobce porušit, správní orgán neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, když konstatoval, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, přičemž toto ohrožení není jakkoliv podloženo. Z rozhodnutí není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, a i z popisu jednání účastníka řízení není zjevné dostatečné zjištění věci, kdy obviněný již na místě samém uváděl skutečnosti, které mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil, když nenařídil ústní jednání, a proto došlo k nedostatečnému zjištění věci. Nejsou jednoznačně zjištěny ani pohnutky účastníka řízení vedoucí k přestupkovému jednání, kdy hodnotit jednání obviněného a jeho okolnosti v jeho neprospěch a k jeho tíži je postup abstraktní. Rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné, neboť nebylo možno přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.

- [6] K pokutovým blokům ze dne 18. 10. 2018, ze dne 18. 3. 2018 a ze dne 30. 3. 2017 žalobce specifikoval výtky v jednotlivých kolonkách pokutových bloků č. 1 až 9, resp. 11 – přesné uvedení osoby přestupce; doby a místa spáchání přestupku; zkratkovité uvedení právní kvalifikace přestupkového jednání; uvedení skutečnosti, zda bylo přestupkové jednání spáchání úmyslně či z nedbalosti; zřetelnost výše uložené sankce; místo vydání pokutového bloku; zřetelnost podpisu účastníka. Žalobce proto zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované vůbec vymezeny. Odkázal přitom na rozsudek NSS č.j. 4 As 127/2014-39.
- [7] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Žalovaný uvedl, že text podané žaloby je totožný např. s textem žaloby vedené zdejším soudem ve věci č.j. 14A 192/2019. Žalovaný označil tak postup za účelový a za zneužití práva. Uvedl, že obstarané podklady jsou dostatečné, přičemž žalobci se nepodařilo tyto podklady věrohodně zpochybnit (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74). K námitce porušení zásady legitimního očekávání žalovaný odkázal rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2018, č.j. 9A 39/2015-29 a rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2018, č.j. 7 As 124/2018-44. K obecně namítané správnosti obsahu pokutových, resp. příkazových bloků žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č.j. 3 As 82/2017-24. K obsahové stránce pokutových bloků pak žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č.j. 4 As 127/2014-39. Žalovaný závěr shrnul, že hodnocení obsahu pokutových, resp. příkazových bloků nebylo na místě, neboť žalobce svým postupem v řízení nenaplnil požadavky na nutnost jejich vyžádání a založení do spisové dokumentace.
- [8] Soud nařídil k projednání věci ústní jednání na den 27. 8. 2020. Následně však zjistil, že v mezidobí šestý senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 26. 3. 2020, č.j. 6 As 174/2019-25, rozhodl v obdobné věci o předložení následujících otázek k posouzení rozšířenému senátu:

1) Uplatní se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f zákona o silničním provozu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu?

2) Jestliže podkladové rozhodnutí resp. oznámení o přestupku samy o sobě nevyvolávají pochybnosti o správnosti zaznamenaných bodů, je správní orgán, který provádí záznam bodů v registru řidičů, povinen věcně posoudit veškeré námitky vytykající podkladovému rozhodnutí či pokutovému bloku nejrůznější vady, nebo se musí věcně zabývat jen takovými námitkami, jejichž opodstatněnost by bránila provedení záznamu odpovídajícího počtu bodů v registru

správné osobě od správného data, a které zároveň nebylo možné řešit v jiném řízení (např. žádostí o obnovu blokového řízení)?

3) Musí si správní orgán opatřit originály pokutových bloků za účelem věcného posouzení námitek proti nim i v případě, že jde o námitky důkazně nepodložené, formulované paušálně (vytýkají pokutovým blokům většinu všech myslitelných vady) a uplatňované šablonovitě (tytéž formulace opakovaně kopírované v různých podáních téhož právního zástupce bez ohledu na okolnosti konkrétního případu)?

- [9] Proto zdejší soud nařízené ústní jednání odvolal a řízení přerušil usnesením ze dne 10. 8. 2020, č.j. 6A 195/2019-42, neboť bylo zjištěno, že se rozšířený senát NSS bude zabývat otázkami, které budou mít vliv i na rozhodování soudu v nyní projednávané věci (zejména o výše zmíněné body 2. a 3.).
- [10] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v dané věci rozhodl usnesením ze dne 23. 4. 2021, č.j. 6 As 174/2019-35 tak, že věc vrátil k projednání a rozhodnutí šestému senátu, který následně dne 2. 6. 2021, pod č.j. 6 As 174/2019-44 vydal rozsudek, kterým zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2019, č.j. 9A 74/2019-50 (a věc mu vrátil k dalšímu řízení), kterým bylo v obdobné věci na základě podobné žaloby zrušeno tehdejší žalobou napadené rozhodnutí. Tím odpadl důvod, pro který bylo řízení u zdejšího soudu přerušeno, a proto soud usnesením ze dne 25. 6. 2021, č.j. 6A 195/2019-46, rozhodl o pokračování v řízení.
- [11] Při ústním jednání před soudem konaném dne 15. 7. 2021 žalovaný setrval na svých dříve uplatněných argumentech. Žalobce a jeho zástupce se předem z ústního jednání omluvili, přičemž souhlasili s projednáním věci v jejich nepřítomnosti.
- [12] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [13] Dne 14. 3. 2019 bylo Magistrátem hl. m. Prahy, odborem dopravněsprávních agend vyhotoveno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Oznámení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 15. 3. 2019. Dne 19. 3. 2019 podal žalobce proti dosažení 12 bodů námitky. Následně dne 25. 3. 2019 správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí.
- [14] Rozhodnutím ze dne 18. 7. 2019, č.j. MHMP 1457240/2019, sp.zn. S-MHMP 498684/2019, správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 2. 2019 potvrdil.
- [15] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že všechny důkazy, na základě kterých došlo k záznamu bodů do evidenční karty řidiče, byly vyhodnoceny jednotlivě, tak i ve vzájemné souvislosti, přičemž nebylo shledáno žádné pochybení. Ve všech případech se jedná o pravomocně skončená řízení a body byly zapsány správně podle přílohy k zákonu o silničním provozu. Dále uvedl, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy nebo soudu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu. Uvedl, že v tomto řízení nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba

nahlížet jako na správné a zákonné. K oznámením o uložení pokut v blokovém řízení a příkazu na místě správní orgán uvedl, že tato obsahují datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se žalobce dopustil. Dle správního orgánu nevznikly žádné pochybnosti, oznámení obsahují všechny potřebné náležitosti a jsou tak způsobilými podklady pro záznam bodů. Proto nebyl důvod vyžadovat další důkazy prokazující skutečnosti uvedené v těchto oznámeních.

[16] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uváděl obdobné argumenty a námitky jako v podané žalobě.

[17] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 10. 2019, č.j. 1758/2019-160-SPR/3, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

[18] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že v daném případě byly podklady (3x oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, resp. příkazem na místě; 1x příkaz Magistrátu hl. m. Prahy) shledány způsobilými pro záznam bodů v registru řidičů, neboť tato oznámení obsahují veškeré údaje, ze kterých lze určit komu, kdy, kde a za jaká jednání byly sankce, resp. správní tresty uloženy. Žalovaný nepřisvědčil námitce, že se správní orgán I. stupně nevypořádal se všemi námitkami žalobce. Uvedl, že správní orgán I. stupně neměl povinnost si vyžadovat pokutové, resp. příkazové bloky, a to s odkazem na rozsudek NSS č.j. 8 As 186/2016-35. Ke kvalitě zpochybňujících tvrzení žalobce v nyní projednávané věci žalovaný uvedl, že žalobce svá tvrzení nepodložil důkazy, pouze uvedl podrobný výpis nedostatků z příkazů uložených na místě (pokutových, resp. příkazových bloků), které nasvědčují účelovosti postupu. Test námitek dle žalovaného obsahuje doložitelně zkopírované pasáže, které se vyskytují v převážné většině podaných odvolání v řízení o námitkách zmocněnce (zástupce), přičemž zmocněnec namísto snahy hájit žalobcova práva před nesprávným a nezákonným postupem, si nedal ani tu práci, aby v textu podaného odvolání, použil odvolací důvody, které jsou přesně aplikovatelné na danou věc. Za takových okolností nemohlo žalobcova obecná argumentace sama o sobě zpochybnit obsah oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Dále uvedl, že povinnost zkoumat zákonnost podkladů a dále vyžádat si příslušné pokutové bloky nemá ani správní orgán I. stupně, ledaže jsou k tomu dány předpoklady tak, jak stanoví judikatura NSS. K námitce ohledně nenařízení ústního jednání žalovaný uvedl, že toto nebylo nutné, neboť skutkový stav věci byl prokázán a nebyly o něm důvodné pochybnosti. K námitce ohledně neprokázání materiálního znaku přestupku žalovaný uvedl, že se jedná o řízení o námitkách dle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu, nikoliv o řízení o přestupku.

[19] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

[20] Podle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, v rozhodném znění: *„Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.“*

- [21] Podle odst. 2 téhož ustanovení: „Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin.“
- [22] Podle ustanovení § 123c odst. 1 téhož zákona: „Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.“
- [23] Podle ustanovení § 123c odst. 3 téhož zákona: „Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.“
- [24] Podle ustanovení § 123f odst. 1 téhož zákona: „Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“ Podle odst. 2: „Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.“ Podle odst. 3: „Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“
- [25] Soud nejprve uvádí, že předně vycházel z rozsudku NSS ze dne 2. 6. 2021, č.j. 6 As 174/2019-44, do jehož vydání bylo i nyní vedené řízení přerušeno. Ještě před tím vydal rozšířený senát NSS usnesení ze dne 23. 4. 2021, č.j. 6 As 174/2019-35, v němž odmítl svou pravomoc v předložené věci rozhodnout (otázka, zda je vždy nezbytné vyžadovat vedle oznámení o přestupku i originály pokutových bloků) s tím, že NSS dosud ve své judikatuře nedospěl k obecnějším závěrům, které by byly v tomto ohledu v rozporu. Rozšířený senát pak jednoznačně uvedl, že v žádném z dotčených rozsudků „není uvedeno, že by o námitkách mělo být rozhodnuto vždy jedinečně na základě vyžádaných pokutových bloků, popř. že by naopak vždy postačovalo vyhodnotit oznámení o přestupku.“ Jinými slovy řečeno, z citovaného usnesení rozšířeného senátu je zřejmé, že nezbytnost vyžádání si originálů pokutových bloků bude vždy záviset na konkrétních pochybnostech identifikovaných v jednotlivých případech a povaze tomu odpovídajících námitek.
- [26] V navazujícím rozsudku pak šestý senát NSS v obdobné věci, v níž vystupuje jako právní zástupce žalobce též JUDr. Bechyně, uvedl následující:
- „[14] Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu

tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. listopadu 2017 č. j. 10 As 3/2017 - 34).

[15] Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání.

[16] Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.

[17] Městský soud tedy stěžovateli s ohledem na okolnosti tohoto případu neměl vytýkat nedostatečně zjištěný skutkový stav a neměl rušit jeho rozhodnutí a vracet mu věc k dalšímu řízení, aby si vyžádal pokutové bloky a řádně posoudil odvolání žalobce. Obecně formulované námitky žalobce nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a stěžovatel tedy nebyl povinen pokutové bloky vyžadovat.“

[27] Zdejší soud již na tuto judikaturu reagoval a tento rozsudek NSS aplikoval, a to např. v rozsudcích ze dne 24. 6. 2021, č.j. 10A 144/2019-39, ze dne 24. 6. 2021, č.j. 10A 40/2020-33, ze dne 30. 6. 2021, č.j. 11A 69/2019-38, ze dne 30. 6. 2021, č.j. 3A 68/2019-72. Ve všech těchto případech shodně zdejší soud dospěl k závěru, že žalobce námitky byly paušální, typizované, a tudíž nevěrohodné, a tím pádem neměly správní orgány povinnost vyžádat si pokutové bloky. Dále lze konstatovat, že ještě před vydáním rozsudku NSS č.j. 6 As 174/2019-44, Městský soud v Praze ve většině případů obdobné žaloby, které podal v zastoupení svých klientů stejný právní zástupce jako v nyní projednávané věci, právě z uvedeného důvodu (paušální, typizované námitky) zamítal – srov. např. rozsudky ze dne 6. 2. 2020, č.j. 6A 108/2019-32, ze dne 29. 4. 2020, č.j. 15A 89/2019-52, ze dne 24. 3. 2021, č.j. 14A 192/2019-30, a mnoho dalších. Lze tak do značné míry hovořit o konstantní judikatuře zdejšího soudu. V nyní projednávané věci pak soud neshledal žádných důvodů se od této judikatury odchýlit.

[28] V prvním žalobním bodu žalobce namítal nerespektování odvolacích důvodů, neboť žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, a to rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, ze dne 22. 10. 2014 a ze dne 12. 11. 2014, ze kterých vyplývá ustálená rozhodovací praxe odvolacího správního orgánu. V této souvislosti žalobce namítal porušení zásady legitimního očekávání a odkazoval na nedávný rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2019, č.j. 1 As 353/2018-52.

[29] Soud uvádí, že správním orgánům nelze vytýkat, že se necítily být vázány vydanými správními rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, neboť o způsobilosti jednotlivých oznámení o přestupku jakožto podkladů si učinily vlastní úsudek. Žalovaný

tak nepochybil, když se předloženými rozhodnutími krajského úřadu, který se v nich přezkoumával i jednotlivé pokutové bloky z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v registru řidičů. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, na něž žalobce odkazoval, navíc ustálenou správní praxi nezakládají, jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2018, č.j. 7 As 124/2018-44, bod 26: „*Nejvyšší správní soud přitakává krajskému soudu i v tom, že postup žalovaného neporušil zásadu legitimního očekávání. Jak zdejší soud uvedl již v rozsudku ze dne 26. 3. 2018, č. j. 7 As 66/2018 - 32 (v němž bylo posuzováno identické tvrzení účastníka řízení zastupovaného stejným advokátem jako v nyní projednávané věci), závěry stěžovatelem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu, o kterou se opřel žalovaný i při odůvodňování svého rozhodnutí a která tenduje k omezenému přezkumu podkladů sloužících jako podklad pro záznam bodů.*“ Žalobci nevzniklo legitimní očekávání v důsledku ojedinělých rozhodnutí správního orgánu, která neodpovídají ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu.

- [30] Soud dále zároveň v souvislosti s žalobcem uplatněnou námitkou stran porušení zásady legitimního očekávání doplňuje, že zásada legitimního očekávání jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád nezaručuje účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch; pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto závěry odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To přitom v dané věci bylo splněno. Správní orgán I. stupně vysvětlil, jaké konkrétní podklady měl ve věci k dispozici, jak je hodnotil a jaké závěry z nich vyvodil. Žalovaný rovněž poukázal i na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a zdůraznil, že povinnost vyžádat si pokutové bloky vzniká až v případě konkrétních pochybností týkajících se spáchání jednotlivých přestupků.
- [31] Námitku žalobce o porušení zásady legitimního očekávání je pak dále třeba odmítnout i z toho důvodu, že legitimní očekávání je možné primárně vztáhnout k rozhodovací činnosti vždy jen jednoho správního orgánu. Jakkoli lze žalobci přisvědčit v tom, že je žádoucí, aby krajské úřady (správní orgány obecně) rozhodovaly bez důvodných rozdílů, každý správní orgán rozhoduje v individuální a zcela konkrétní věci. Legitimní očekávání nelze založit v případech skutkově odlišných. Soud si nemůže udělat celistvý obrázek o stavu věcí projednávaných před různými správními orgány, když má k dispozici pouze kopii rozhodnutí. Bez znalosti celého správního spisu si není možné učinit komplexní úsudek. Žalobce ani konkrétně neuvedl, v jakých okolnostech se jeho případ s doloženými případy shoduje a liší.
- [32] K žalobcem odkazovanému rozsudku NSS ze dne 25. 7. 2019, č.j. 1 As 353/2018-52, soud uvádí, že NSS zde konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoliv pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku však současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již ve správním řízení v odvolání označil 3 konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto Nejvyšší správní soud poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému

záznamu. Právě tato konkretizace v odvolání žalobce i v žalobě absentovala. Okolnosti případu žalobce jsou tedy odlišné od okolností citovaného rozhodnutí o kasační stížnosti, a proto také výsledné posouzení žalovaným musí být rozdílné.

- [33] Žalobní námitky uvedené v prvním žalobním bodě tak soud neshledal důvodnými.
- [34] Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal nezpůsobilost podkladů (pokutových bloků a rozhodnutí o přestupku) pro záznam bodů do bodového hodnocení řidičů.
- [35] Soud k této námitce předně považuje za vhodné úvodem zrekapitulovat dosavadní judikaturní závěry vztahující se k projednávané věci. Nejprve je třeba zmínit rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č.j. 6 As 67/2013-16, dle kterého se musí rozlišovat mezi řízením „o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku)“ a řízením „o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“
- [36] V souladu s tímto názorem NSS se správní orgány v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů nezabývají tím, zdali se stal skutek, jenž má naplňovat znaky přestupku, zdali jej spáchal obviněný apod. To je předmětem přestupkového řízení, v němž je vydáno případné podkladové rozhodnutí. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů se správní orgány zabývají pouze tím, zda existuje zákonný podklad pro provedení záznamu, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu.
- [37] Jelikož se jedná o řízení, jejichž předmět je zcela odlišný, musí se rozlišovat i mezi námitkami, které lze v těchto řízeních uplatnit, jak podotkl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č.j. 6 As 377/2017-57: „je třeba striktně rozlišovat mezi typem námitek, které může řidič uplatnit v samotném řízení o přestupku, a námitek, které lze uplatnit v řízení týkajícím se pouze provedeného bodového záznamu. Řidič může úspěšně brojit proti záznamu bodů pouze tehdy, když nebyly pro záznam naplněny zákonné podmínky vyplývající z § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Musí tedy tvrdit, že vůbec neexistuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, případně že mu nebyl zapsán počet bodů danému přestupku odpovídající (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16). ... Nezákonnost rozhodnutí o přestupku lze totiž napadnout jen oprávněnými prostředky proti tomuto rozhodnutí; je-li rozhodnutí o přestupku pravomocné a srozumitelné a obsahuje-li všechny zákonné náležitosti, je možné na jeho základě záznam bodů provést.“
- [38] Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že oznámení policie o uložení pokuty, dle kterých je prováděn záznam bodů do registru řidičů, nejsou za každých

okolností nezpochybnitelným důkazem a podkladem pro příslušný záznam. Zejména vyskytnou-li se relevantní pochybnosti o předložených údajích, je namístě si vyžádat další důkazy, například pokutové bloky (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76). Nicméně v rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74, NSS konstatoval, že „*tyto závěry [= závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010 - 76] nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.*“

- [39] Konečně lze poukázat i na závěry NSS vyslovené v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č.j. 3 As 298/2017 - 23, který uzavřel, že: „*1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok ... 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.*“
- [40] Žalobce v žalobě tvrdil, že správní orgány pochybily, když si nevyžádaly a nepřezkoumaly jednotlivé pokutové bloky, jelikož oznámení policie o uložení pokuty nemůže být dostatečným důkazem. Tato námitka není důvodná. Z výše citované judikatury plyne, že oznámení policie o uložení pokuty jsou způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Jen v případě relevantních pochybností si správní orgány musejí opatřit důkazy další. Rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2015, č.j. 1 As 1/2015-33, pak výslovně vyjádřil, že „*správní orgán má za povinnost opatřit další důkazy o tom, že byl spáchán přestupek dle popisu v oznámení, pouze vyskytnou-li se pochybnosti, že řidič přestupek spáchal. Tyto pochybnosti mohou vyvstat na základě řidičových konkrétních či podložených tvrzení nebo na základě pochybností pramenících z kvality oznámení o uložení blokové pokuty.*“
- [41] Soud dospěl k závěru, že v projednávaném případě se žalobci nepodařilo tvrdit a prokázat takové skutečnosti, které by zpochybnily způsobilost oznámení policie o uložení pokuty být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Jak v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, tak v žalobě brojil žalobce proti pokutovým blokům šablonovitými a paušalizujícími námitkami. Soud zdůrazňuje, že žalobce po celou dobu řízení před správním orgánem I. stupně a ani v odvolání nevznesl konkrétní námitky proti jednotlivým záznamům bodů a příslušným oznámením o přestupku; a tyto nevznesl ani v podané žalobě.
- [42] Soud dále k obecným argumentům žalobce, jaké náležitosti by mělo mít rozhodnutí vydané v blokovém řízení (kdy na konkrétních příkladech žalobce poukazuje zejména na obecné vady týkající se popisu přestupkového jednání, a to i ve vazbě k definici místa a času spáchání přestupku a ve vazbě na čitelnost údajů v pokutovém bloku uváděných), konstatuje, že tímto způsobem vedená argumentace nemá žádnou přímou souvislost a

vazbu na jednotlivé pokutové bloky žalobce vydané k jím spáchaným jednáním, tj. jedná se o argumentaci a obecné polemiky nesouvisející s nyní projednávaným případem.

- [43] Rovněž v námitkách proti jednotlivým oznámením o přestupcích v nyní projednávané věci žalobce setrval na zcela unifikované a paušální argumentaci užívané zástupcem žalobce i v řadě jiných případů. V tomto ohledu soud považuje za nezbytné poukázat na to, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Soud se tak mohl věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sám žalobce vznesl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č.j. 6 Afs 9/2015-31).
- [44] Všem pokutovým blokům žalobce vytýká společně a zcela paušálně absenci údajů o osobě přestupce, neboť tyto údaje jsou nečitelné či scházejí. Přezkoumatelným způsobem není dle něj uvedena doba a místo spáchání přestupku – z popisu skutku nevyplývá jednoznačná skutková podstata. Dle žalobce rovněž nebylo možné určit údaj o právní kvalifikaci, z níž nevyplývá jednoznačné určení konkrétního bodu či písmene daného ustanovení. Zřetelně nebyla uvedena výše uložené sankce ani místo vydání pokutovaného bloku, resp. údaje o oprávněné osobě. Z předmětných rozhodnutí (pokutových bloků) nejsou podle žalobce zřetelná ani data jejich vyhotovení, stejně jako podpis přestupce, který prokazuje souhlas s projednáním věci v blokovém řízení.
- [45] Soud k této argumentaci především podotýká, že žalobce jím zpochybněné pokutové bloky, které měl s ohledem na povahu vznesených námitek nepochybně k dispozici, soudu vůbec nepředložil, přestože mu bylo jasné, že tyto se ve správním spise nenacházejí. Namísto toho předložil zcela jiné a s věcí nesouvisející pokutové bloky (viz výše). Z toho je zjevné, že žalobce své námitky vznáší v zásadě účelově a nikoli s cílem řádného soudního přezkumu způsobilosti pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů. Věrohodnost a relevanci těchto námitek ostatně snižuje i ta skutečnost, že je žalobce vznáší až ve své žalobě, nadto tak činí bez jakékoliv individualizace ve vztahu k obsahu jednotlivých pokutových bloků (viz rozsudek NSS č.j. 6 As 174/2019 - 44). Mnohé z žalobcem vytýkaných vad by navíc nemohly být ve vztahu k posuzování správnosti záznamu bodů vůbec podstatné – v tomto směru představuje základní náležitosti podkladu jen údaj o osobě přestupce, skutkové podstatě přestupku (popisu skutku) a datum nabytí právní moci, popř. datum vydání pokutového bloku.
- [46] Vzhledem k tomu tak ani soudu nevystaly důvodné pochybnosti, které by jej vedly k závěru, že nepostačuje vycházet z oznámení o přestupku obsažených ve správním spise a že je tedy namístě si pokutové bloky vyžádat. Jak totiž soud ověřil ze spisového materiálu, ten obsahuje celkem tři oznámení o přestupku ze dnů 30. 3. 2017, 18. 3. 2018 a 18. 10. 2018. Kromě toho se ve správním spisu nachází též příkaz Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení ze dne 11. 2. 2019, č.j. MHMP 291083/2019/Šil. Pokud jde o samotná oznámení a jejich obsah, ta odpovídají závěrům a důvodům prvostupňového rozhodnutí, na které soud v tomto směru pro stručnost odkazuje. Soud rovněž v obecné rovině ověřil, že samotná oznámení obsahují zcela jasné a srozumitelné označení přestupce. Oznámení obsahují též akceptovatelné vymezení doby a místa spáchání jednotlivých přestupků, stejně jako popis způsobu jejich spáchání, jež *prima*

facie nevyvolávají pochybnosti o přezkoumatelnosti takového vymezení. Z oznámení jsou rovněž zřejmé údaje o právní kvalifikaci, jakož i přesné označení pokutových bloků a výše uložených sankcí. Pokud jde o příkaz MHMP, tak z něj dle názoru soudu jednoznačně vyplývá identifikace žalobce jako přestupce, zjištěné jednání žalobce, které vyplývá z podkladů správního řízení, dále je z rozhodnutí patrná právní kvalifikace jednání žalobce, otázka zavinění žalobce, úvahy správního orgánu o polehčujících a přitěžujících okolnostech a o výši trestu. Toto rozhodnutí tedy splňuje všechny formální náležitosti rozhodnutí o přestupku, je srozumitelné, obsahuje rozhodovací důvody a podle názoru městského soudu vychází z dostatečně určité a úplně zjištěného skutkového stavu.

- [47] K jednotlivým údajům v těchto oznámeních, jež ani nebyly žalobcem konkrétně zpochybněny, pak soud dále odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu, který již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20, v němž se uvádí, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil“.
- [48] Městský soud tak uvedené odvolací i žalobní výtky hodnotí jako typizované, obecné a neurčité. Žalobce zde sice snáší výtky vůči formálním vadám bloků, v každém jednotlivém případě však ve skutečnosti nijak nereaguje na konkrétní podobu bloků. Žalobce ani v jednom případě nijak plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by přestupek nespáchal, v jakém smyslu by např. označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Částečně si jeho výtky i vzájemně odporují – žalobce sám ani neuvádí, která z varianty vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má nacházet. Takto není městskému soudu z žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytýká absenci, či neúplnost, neurčitost či nečitelnost.
- [49] Žalobce také ve svých podáních sám nemá jasno, jaké vady pokutovým blokům vlastně vytýká. Ve skutečnosti tedy toliko vznesl sadu výtek bez řádné konkretizace. I pokud v žalobě žalobce vytýká vady přiložených pokutových bloků typů HG/2014 číslo bloku G 1498901, GF/2013 číslo bloku F 0832677, FC/2013 číslo bloku C1404971, městský soud ověřil, že tyto pokutové bloky ani nejsou předmětem projednávané věci, týkají se jiných přestupců (V. M., M. G., M. S.) a nelze z nich dovozovat, že by namítanými vadami měly trpět pokutové bloky žalobce.
- [50] Závěru soudu o tom, že se v případě žalobcových námitek jedná o námitky paušalizované, typizované, neurčité, jež nemají žádnou konkrétní vazbu na projednávanou věc, pak svědčí i skutečnost, že prakticky všechny žaloby podané týměž právním zástupcem u zdejšího soudu jsou v podstatných rysech totožné, přičemž se velmi často liší jen daty spáchaných

přestupků (oznámení policie). Tato skutečnost je soudu dostatečně známa z jeho úřední činnosti a je známa i NSS.

- [51] Soud tak shrnuje a uzavírá, že předmětná oznámení představují zcela způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce) s tím, že počet připsaných bodů odpovídá v jednotlivých případech popsanému jednání. Oznámení a v něm obsažené údaje se žalobci nepodařilo věrohodným způsobem zpochybnit, a proto správní orgány nebyly povinny vyžádat si do řízení originály pokutových bloků.
- [52] Konečně k námitce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu, soud doplňuje, že je to osoba přestupce (zde žalobce), kdo dal svým podpisem na příslušném pokutovém bloku souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a v případě všech přestupků také uloženou pokutu na místě zaplatil. Pokud tedy žalobce s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení.
- [53] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
- [54] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. července 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu